

Galeria Estrany-de la Mota

<http://www.estranydelamota.com/>

Passatge Mercader 18
08008 Barcelona, Espanya
T +34 93 215 70 51

VV.AA. Displays of Affection I: Cartografiar la memoria

Inauguració: Divendres, 30 de juny de 2017, 19.30 h.

Exposició: 30.06.2017 – 15.09.2017. Dilluns a divendres de 13.00 a 19.00 h i amb cita previa.

Artistes: Antoni Abad, Ignasi Aballí, Sergi Aguilar, Pep Agut, Guillén-Balmes, Miquel Barceló, Natividad Bermejo, David Bestué, Bestué/Vives, Black Tulip, Jean-Marc Bustamante, Daniel Canogar, Patricia Esquivias, Pauline Fondevila, Alicia Framis, Douglas Gordon, José Antonio Hernández-Díez, José Maldonado, Bruce Nauman, Rasmus Nilausen, Perejaume, Sara Ramo, Joan Rom, Thomas Ruff, Francesc Ruiz, David Shrigley, Nedko Solakov, Thomas Struth, Richard Venlet i Marijke van Warmerdam.

La Galeria Estrany-de la Mota té el plaer de presentar l'exposició col·lectiva *Displays of Affection I: Cartografiar la memòria*.

L'any 1905 Aby Warburg va proposar un mètode d'investigació heurística sobre les imatges. Va construir seixanta-tres panells on reorganitzava el seu arxiu personal d'imatges, establint un nou sistema de vincles no evidents. Aquesta cartografia coneguda com el *Bilderatlas Mnemosyne* és una xarxa oberta de relacions creuades, ampliable a la incorporació de noves dades o al descobriment de nous territoris. Aquesta forma de reorganització de la informació és molt propera a la idea de la «heterotopia» proposada per Michael Foucault¹ o a les idees del muntatge cinematogràfic que proposava Sergej Eisenstein².

El projecte *Displays of Affection*³ utilitza aquestes metodologies de conflicte dialèctic, en que noves idees emergeixen de la col·lisió d'imatges, en aparença molt diferents, per construir una possible cartografia de les línies de recerca del projecte Estrany-de la Mota. Aquest mapa és el resultat d'un procés d'inventari i recatalogació dels fons que s'ha dut a terme en l'últim any i mig a la galeria. Igual que l'atles d'Aby Warburg tots dos són projectes inacabats que van quedar interromputs, en el cas del *Bilderatlas Mnemosyne* per la mort de l'historiador al 1929 i en el cas de *Displays of Affection* amb la mort d'Antoni Estrany el passat mes de febrer. Tots dos són un *work in progress* que permeten anar descobrint nous territoris. Aquest procés ha portat a uns resultats heterogenis molt propers a les propostes d'arqueologia del saber visual d'autors com Georges Didi-Huberman⁴, on la superposició de totes aquestes imatges permeten una infinitat de relacions creuades.

El projecte vol posar l'accent en els vincles que es poden establir entre aquestes imatges i llegir aquests vincles a partir de les eines proporcionades pel «gir afectiu» plantejat per Patricia Clough⁵. Reconstruir els intersticis que hi ha entre aquestes imatges prestant especial atenció a la significació dels afectes. A partir d'anar visualitzant tots aquests vincles afectius es pot reconstruir una comunitat, que en definitiva, és la imatge més fidel del que entenem que és el propi projecte de la galeria.

El projecte *Displays of Affection* està pensat en dos moments expositius. Una primera etapa que funciona com una cartografia del passat que permet fer un balanç de trajectòria (*Cartografiar la memòria*) i una segona etapa on es planteja una hipòtesi de futur com a responsabilitat de continuïtat (*Imaginar el futur*). Totes dues són enteses com a representacions per a l'activació d'idees i relacions que permetin seguir enriquant aquest teixit.

La primera etapa del projecte, *Cartografiar la memòria*, es planteja com una eina de lectura per relacionar-se amb els treballs artístics que la galeria ha representat al llarg de la seva història. Es visualitza com un mapa però és més proper a un dispositiu que permet rellegir tots aquests treballs, a manera de conclusió, i alhora, desplegar-los amb la finalitat de descobrir les seves possibilitats encara desapercebudes.

Els enfocaments i processos de les pràctiques artístiques que la galeria ha donat suport al llarg de tot aquest temps se situen en un punt de tensió entre dues de les noves pràctiques sorgides a finals del segle XX: el llenguatge i el cos. Dos conceptes que com demostren les estratègies neoconceptuals actuals no són necessàriament oposats, al contrari, ens trobem davant d'un desplaçament en què la neutralitat i/o la puresa es troba travessada per la subjectivitat, el que la comissària Ellen Blumenstein va encunyar com «la taca humana»⁶.

La cartografia proposa una articulació en cinc blocs, o panells si recuperem la formalització del *Bilderatlas Mnemosyne* d'Aby Warburg:

- La impossibilitat de construir imatges fidels a la realitat i la recerca d'un lloc limítrof en què problematitzar la representació, el paper de l'artista i el lloc de l'art (*Fora de quadre*).
- L'apropiació com una eina de construcció de nous imaginaris que constitueixen noves sensibilitats per donar veu a altres discursos o formes de col·lectivitat (*Desaparició de l'autor*).
- L'elaboració de relats per a construir alternatives del que entenem com a història hegemònica, on el text i la imatge es llegeixen en un mateix pla de llenguatge (*El narrador*).
- La relació entre objecte, acció i públic, on el cos actua com un element d'activació i autoreconeixement individual i col·lectiu (*Re-significació del cos*).
- La reconfiguració lingüística de l'objecte artístic per analitzar l'estructura artística, fer visibles els dispositius del procés de creació i desdibuixar els límits entre l'art i la seva relació amb la vida quotidiana (*El medi*).

No obstant, aquests cinc blocs no plantegen una lectura única i tancada, funcionen com un mecanisme de producció de subjectivitat en el qual l'espectador, com plantejava Roland Barthes⁷, en llegir la peces que conformen l'exposició podrà anar establint nous vincles en aquest sens fi de relacions creuades.

— ferranElOtro

¹ Proposat per l'autor a la conferència «Des espaces autres. Hétérotopies» realitzada el 14 de març de 1967 al Cercle d'Études Architecturales de París (publicada a *Architecture, Mouvement, Continuité*, núm. 5, octubre 1984, pp. 46–49).

² Sergei Eisenstein, «El montaje de atracciones» a *Lef*, núm. 3, 1923 (republicat a Sergei Eisenstein, *El Sentido del cine*, Siglo XXI, Madrid, 1999, pp. 169–171).

³ El títol del projecte és un joc de paraules de les excepcions o significats del vocable anglès *display*. La traducció literal seria «demostracions d'afecte», però a la vegada, fa referència al dispositiu expositiu amb el que es pretenen rellegir les relacions entre la diversitat del material exposat.

⁴ Georges Didi-Huberman, *Atlas, ¿Cómo llevar el mundo a cuestas?*, Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía, Madrid, 2011.

⁵ Patricia Ticineto Clough i Jean O'Malley Halley (eds.), *The Affective Turn: Theorizing the Social*, Duke University Press, Durham, 2007.

⁶ Ellen Blumenstein (ed.), *La mancha humana: en busca de la subjetividad en el arte conceptual de la década de 1960 y en obras relacionadas con el concepto*, Centro Galego de Arte Contemporánea, Santiago de Compostela, 2009.

⁷ Roland Barthes, «The Death of the Author» a *Aspen Magazine*, núm. 5–6, 1967 (publicat en castellà com «La muerte de un autor» a *El susurro del lenguaje*, Paidós, Barcelona, 1987).

Amb la col·laboració de:

Abe
Brown

INEDIT
Damm

Agraïments: Harold Berg, garcía|galería, família Horta–Antoniou i a tots els artistes participants.

*Per a més informació i/o imatges contactar amb ferranElOtro (ferranelotro@estranydelamota.com).